

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-508

02.03.2018

Міністру соціальної
політики України

РЕВІ А.О.

Шановний Андрію Олексійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Парасюка В. З., оголошений на засіданні Верховної Ради України 2 березня 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

Комітет з питань запобігання і протидії корупції

Парасюк Володимир Зіновійович

01008, Україна, м. Київ, вул. М. Грушевського, 5, e-mail: vz.parasyk@gmail.com

«04» 03 2018 р.Вих. № 0318-PL**Прем'єр-міністру України****Гройсману Володимирі Борисовичу****Міністру соціальної політики України**✓ **Реві Андрію Олексійович****ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ****(В порядку ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України»*****Щодо перегляду розміру державної соціальної допомоги особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю***

Під час здійснення моєї депутатської діяльності до мене звернулись батьки дітей з інвалідністю та дорослі з інвалідністю, з вимогою звернути увагу на їхнє грошове забезпечення, а саме, незначний розмір державної соціальної допомоги у зв'язку з інвалідністю.

На даний час, соціальна допомога на дітей з інвалідністю до 6 років з надбавкою на догляд складає 1729,40 грн, що є дуже мізерним для задоволення мінімальних потреб дитини, оскільки, в сукупності витрати на засоби гігієни, медичні препарати та обстеження, спеціальне взуття, харчування, комунальні послуги та одяг, витрати на логопедів, педагогів та інші витрати, значно перевищують мізерний розмір соціальної допомоги. Перелік всіх значних потреб

паліативних дітей та дорослих, що знаходяться в умовах домашнього догляду потребує набагато більшого фінансового забезпечення.

В зв'язку з цим, від імені заявників, прошу Вас звернути увагу на це невідкладне питання тому що держава не забезпечує належним чином таких осіб. Не завжди працюють програми із забезпечення безкоштовними ліками і засобами реабілітації, у той час, коли людям з інвалідністю необхідне дороговартісне лікування як в межах України, так і за кордоном. До прикладу, за наданою інформацією, амбулаторне лікування в МКВЛ ім. проф. Козявкіна коштує 12 тис. грн., а перебувати на лікуванні потрібно щонайменше 4 рази на рік. Варто зазначити також те, що у дітей і дорослих з інвалідністю є необхідність і в інших потребах, на які не вистачає коштів і які на сьогоднішній день не може забезпечити для них держава. Варто додати, що на утримання дитини чи дорослого з інвалідністю в спеціальному закладі, держава витрачає в рази більше коштів, ніж соціальна допомога, яку отримує така сім'я.

Держава Україна зобов'язана вживати заходів для популяризації важливості виховання та розвитку дитини, ролі територіальної громади у забезпеченні найкращих інтересів дитини, неприпустимості розлучення дитини з батьками через особливості її розвитку, негативних наслідків інституційного догляду та виховання для дитини і суспільства в цілому. Однак на даний час, держава не забезпечує на належному матеріальному рівні потреби таких дітей та їх сімей.

Також, батьки просять звернути увагу на той факт, що матері дітей з інвалідністю не можуть працювати та отримувати заробітну плату, оскільки мати або опікун дитини (дорослого) з інвалідністю приділяє весь свій час догляду за хворим.

Нормативно-правові акти про затвердження заходів щодо впровадження інклюзивного навчання в дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладах на практиці не працюють, а в житті такі матері виборюють право своєї дитини бути повноправним членом суспільства.

Закон України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям інвалідам», відповідно до Конституції України, повинен гарантувати особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю право на матеріальне забезпечення за рахунок коштів Державного бюджету України та їх соціальну захищеність.

Відповідно до ст. 2 цього Закону, державна соціальна допомога призначається у таких розмірах:

особам з інвалідністю з дитинства I групи - 100 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

особам з інвалідністю з дитинства II групи - 80 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

особам з інвалідністю з дитинства III групи - 60 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність;

на дітей з інвалідністю віком до 18 років - 70 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Однак, встановлення розмірів державної соціальної допомоги із розрахунком до прожиткового мінімуму, не може гарантувати належне матеріальне забезпечення та соціальну захищеність інвалідів з дитинства та дітей інвалідів.

В зв'язку з цим, заявники вимагають переглянути алгоритм розрахунку соціальної допомоги у зв'язку з інвалідністю та виходити не з розрахунку прожиткового мінімуму, як встановлено статтею 2 Закону України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям інвалідам», а з розрахунку мінімальної заробітної плати в Україні на 2 членів сім'ї (дитини та матері (опікуна), або ж розробити інший алгоритм розрахунку соціальної допомоги, при якому родина, що виховує дитину чи дорослого з інвалідністю матиме змогу оплачувати свої витрати.

Згідно ч. 1 ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України», народний депутат має право на сесії Верховної Ради України звернутися із запитом до Президента України, до органів Верховної Ради України, до Кабінету Міністрів України, до керівників інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також до керівників підприємств, установ та організацій, розташованих на території України, незалежно від їх підпорядкування і форм власності.

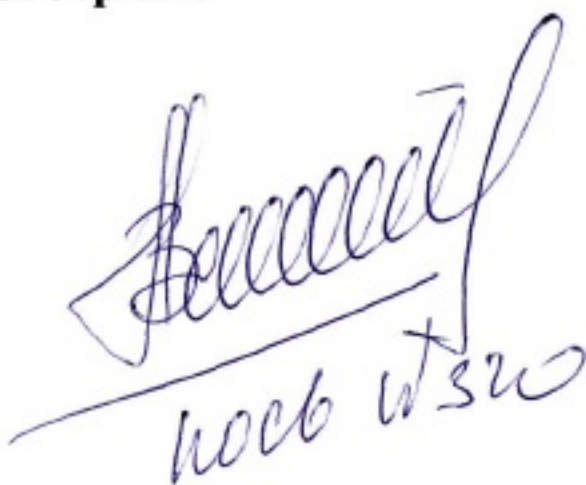
Депутатський запит - це вимога народного депутата, народних депутатів чи комітету Верховної Ради України, яка заявляється на сесії Верховної Ради України до Президента України, до органів Верховної Ради України, до Кабінету Міністрів України, до керівників інших органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також до керівників підприємств, установ і організацій, розташованих на території України, незалежно від їх підпорядкування і форм власності, дати офіційну відповідь з питань, віднесених до їх компетенції.

Враховуючи наведене та керуючись статтею 15 Закону України "Про статус народного депутата України", прошу Вас розглянути питання щодо зміни системи нарахування державної соціальної допомоги особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю для забезпечення їхніх потреб у повному обсязі.

Про результати розгляду мого звернення прошу повідомити мене у встановлений законодавством термін.

З повагою,

народний депутат України

Володимир Парасюк